

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.413 van 5 april 2002.
in de zaak A. 118.940/XIV-9319.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. GIELEN,
 kantoor houdende te 2460 KASTERLEE,
 Isschot 20

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 1 juli 1965 en van Marokkaanse nationaliteit, op 30 maart 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te verlaten (model B) van 26 maart 2002, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 maart 2002;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op vrijdag 5 april 2002 om 10.15 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. GIELEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluitend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat verzoeker zijn verzoekschrift heeft ingediend op 30 maart 2002, met de omstandigheid dat het bestreden bevel uitvoerbaar is, uiterlijk op 31 maart 2002; dat verzoeker bijgevolg alert en diligent is opgetreden en bijgevolg is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

1.2. Overwegende dat het bestreden bevel is gesteund op de miskennis door verzoeker van artikel 7, eerste lid, 2/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), omdat hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van drie maanden, nu de looptijd van zijn visum is verstreken, zodat verzoeker reeds sedert 10 mei 2001 illegaal op het grondgebied van het Rijk verblijft;

Overwegende dat verzoeker voormelde motivering van het bestreden bevel geenszins betwist, vermits hij schrijft op bladzijde drie punt 1.2. van zijn verzoekschrift dat hij in 2001 een visum voor drie maanden had om in België te verblijven tot en met 10 mei 2001; dat vaststaat en niet wordt betwist dat het bestreden bevel werd genomen, gelet op de feitelijke verblijfssituatie van verzoeker als illegale vreemdeling; dat op het eerste gezicht de bestreden beslissing enkel inhoudt dat verzoeker naar zijn land van herkomst dient terug te keren om eventueel een machtiging tot verblijf aan te vragen op grond van het huwelijk dat hij wenst af te sluiten met een Belgisch onderdaan; dat bovendien het bestreden bevel het gevolg is van verzoekers eigen toedoen, daar, ofschoon hij perfect weet dat zijn visum is verstreken, hij verkiest om te huwen; dat de bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat verzoeker definitief wordt gescheiden van zijn toekomstige echtgenote, maar dat hij op het eerste gezicht opnieuw zal worden toegelaten tot het grondgebied van het Rijk, nadat hij zich in regel zal hebben gesteld overeenkomstig de vigerende wetgeving;

Overwegende dat verzoeker, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, in een eerste middel machtsafwending inroept en in een tweede middel machtsoverschrijding, wegens schending van artikel 12 van het E.V.R.M.;

Overwegende dat verzoeker in de twee middelen vertrekt vanuit een verkeerd uitgangspunt; dat verzoeker er blijkbaar van uitgaat dat hij zijn verblijfstoestand kan regulariseren door te huwen met een Belgisch onderdaan, ook als hij niet meer voldoet aan de binnenkomstvoorwaarden om toegang te krijgen tot het grondgebied van de Europese gemeenschap; dat hoger werd uiteengezet dat verzoeker illegaal op het Belgisch grondgebied verblijft en dat het hem toekomt om de nodige initiatieven te nemen om legaal toegang te verkrijgen tot het grondgebied van de Europese gemeenschap; dat op het eerste gezicht de gemachtigde van de verwerende partij geen machtsafwending noch machtsoverschrijding heeft gepleegd, wel integendeel, vermits hij als politieambtenaar de wettelijke plicht heeft om misdrijven vast te stellen en te rapporteren; dat in dit verband het bestreden bevel trouwens uitdrukkelijk verwijst naar het voorschrift van artikel 75 van de Vreemdelingenwet; dat de politieambtenaar bovendien de rechtens vereiste hoedanigheid bezit om als gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op te treden;

Overwegende dat elke staat het recht heeft om de toegang en de vestiging tot zijn grondgebied te regelen en desbetreffend een wetgeving uit te werken, die dient te worden nageleefd door vreemdelingen die geen E.G.-onderdaan zijn en dat de wettelijke regels van het huwelijk en van het gezinsleven op het eerste gezicht niet kunnen worden aangewend om de dwingende regels van binnenkomst en vestiging op het grondgebied van het Rijk te omzeilen;

Overwegende dat de twee middelen van verzoeker niet ernstig zijn;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de ingestelde vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf april tweeduizend en twee, door :

de H. D. MOONS,

wnd. Kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. M. VAN LIMBERGEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.